

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr.7/P/2013

SECȚIA PENTRU PROCURORI

HOTĂRÂREA NR. 2P

Ședința publică din 08 ianuarie 2014

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Inspekția Judiciară împotriva pârâtului B.M.V., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria B., având ca obiect săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. m) și t) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns reclamanta Inspekția Judiciară, prin reprezentant, inspector judiciar A.G., pârâtul procuror B.M.V., prin apărător ales F.S., cu împuternicire avocațială seria ... nr. .... din ..... aflată la fila 64 dosar.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, după care, nemaifiind alte cereri prealabile de formulat sau excepții de invocat, Secția apreciază cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților asupra fondului cauzei.

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, prezintă succint faptele reținute în cuprinsul acțiunii disciplinare și concluzionează că prin emiterea rezoluției nr.....

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
din 5.06.2013, pârâtul B.M.V. a săvârșit abaterile disciplinare prev. de art.99 lit.m și t) din Legea 303/2004. În acest sens se arată că, în urma controlului operativ curent efectuat de prim procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria B., acesta a constatat nelegalitatea rezoluției ..... din 13.05.2013 prin care pârâtul a respins propunerea organelor de cercetare penală de trecere a cauzei de la Poliția B. la IPJ N., fapt pentru care a infirmat această soluție, a admis cererea organului de poliție și dispus trecerea cauzei la IPJ N.

La revenirea din concediu, procurorul B.M.V. a luat cunoștință de prevederile ordonanței nr..... din 16.05.2013 a prim procurorului parchetului, context în care a solicitat urma dosarului de la serviciul de grefă și fără a avea vreo rezoluție a conducătorului parchetului și fără cunoștința acestuia, la data de 5.06.2013, prin rezoluția nr....., contrar celor prevăzute în ordonanța ....., a dispus ca dosarul cauzei să fie soluționat de către Poliția orașului B., infirmând practic dispozițiile prim procurorului unității.

Mai mult, fără a avea desemnat dreptul de semnătură, a semnat adresele de trimitere a rezoluției din 5.06.2013 în nume propriu, acte care ulterior au fost trimise prin fax organelor de poliție, context în care Poliția orașului B. a sesizat conducerea parchetului solicitând lămuriri cu privire la măsura care trebuie pusă în executare. Ca atare, prin ordonanța nr..... din 17.06.2013 prim procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria B., a dispus infirmarea rezoluției nr..... din 5.06.2013 și punerea în aplicare a ordonanței inițiale prin care dispusese trecerea cauzei la IPJ N.

Cu privire la abaterea disciplinară prev. de art.99 lit.m), Inspecția Judiciară consideră că reprezintă o transpunere în planul răspunderii disciplinare a

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
principiului controlului ierarhic superior cuprins în dispozițiile art.62 alin.2, art.64 alin.1 și art.65 alin.1 din Legea 304/2004, control exercitat de prim procurorul D.M. prin emiterea ordonanței nr. .... prin care a stabilit ca urmărirea penală să fie efectuată de IPJ N.

În ce privește abaterea prevăzută de art.99 lit.t) teza I, solicită să se constate că procurorul B.M.V. a emis rezoluția ..... din 5.06.2013 fără a-i fi repartizată lucrarea, încălcând art.112 alin.2 din Regulamentul de ordine interioară al parchetelor, iar prin semnarea în nume propriu a adreselor de trimitere a rezoluției nr..... din 5.06.2013 către organele de poliție, fără ca prim procurorul să-i fi delegat dreptul de semnătură, a încălcat și prevederile art.92 alin.4 din același regulament.

Latura obiectivă a acestei abateri disciplinare constă în aceea că prin emiterea rezoluției din 5.06.2013 pârâtul a acționat în scopul vădit de a eluda dispozițiile ordonanței ..... emisă de primul procuror, infirmând practic ordonanța acestuia. Chiar dacă, prin absurd, această ordonanță ar fi excedat controlului operativ curent, pârâtul avea o altă cale pentru a demonstra nelegalitatea acestei măsuri, respectiv putea sesiza organul ierarhic superior în vederea infirmării acestei soluții.

Acțiunea ilicită a procurorului a avut drept urmare înfrângerea unuia din principiile care guvernează activitatea magistraților procurori și anume, acela al controlului ierarhic.

Din punct de vedere al laturii subiective, abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.t teza I presupune intenția procurorului de a manipula legea cu știință, cauzând o vătămare a intereselor unei persoane. Referitor la acest aspect, se

[REDACTED] [REDACTED]

învederează că, din verificările efectuate, a rezultat că nici până în acest moment cauza nu a fost soluționată de pârâtul procuror. Prin exercitarea cu rea credință, prin încălcarea dispozițiilor sus amintite din regulament, pârâtul a pus în imposibilitate organul de cercetare penală de a-și îndeplini atribuțiile, respectiv efectuarea urmăririi penale și a vătămat totodată interesele părții în cauză.

Acest aspect, vizând vătămarea intereselor numitului U.D., rezultă și din plângerea de tergiversare, înregistrată la 18.06.2013, pârâtul procuror recunoscând că tergiversarea cercetării a condus la nesoluționarea cauzei într-un termen rezonabil, cu consecința vătămării intereselor legitime ale susnumitului și că aceasta s-a datorat interpretării neunitare a dispozițiilor art.217 c.p.p.

În concluzie, solicită admiterea acțiunii disciplinare astfel cum a fost formulată și aplicarea uneia din sancțiunile disciplinare prevăzute de art.100 din Legea 303/2004.

Pârâtul, prin avocat, solicită respingerea ca nefondată a sesizării formulate de Inspecția Judiciară. Învederează că, deși nu neagă existența faptelor și a împrejurărilor în care acestea au fost săvârșite de către pârât, dorește să facă anumite clarificări legate de situația de fapt expusă cu prilejul dezbaterilor de către reprezentantul Inspecției, pe considerentul că în cuprinsul acțiunii disciplinare sunt evocate două fapte în materialitatea lor, fiecare subsumându-se uneia din abaterile disciplinare prevăzute de art.99 lit.m și t, iar în concluziile orale Inspecția Judiciară a precizat că aceste abateri au fost săvârșite prin emiterea unei rezoluții ulterior ordonanței prim procurorului, ceea ce presupune că printr-o singură faptă pârâtul a săvârșit două abateri disciplinare. În realitate e vorba de două fapte, pe de o parte emiterea rezoluției pentru motivele invocate de Inspecția Judiciară, iar pe de altă

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
parte, transmiterea acesteia prin adresă organelor de poliție. Apreciază că abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.m nu poate fi decât în legătură cu semnarea și transmiterea acelei adrese de înaintare a rezoluției de respingere a propunerii organelor de poliție, emisă de pârât ulterior ordonanței prim procurorului, iar cea prevăzută de art.99 lit.t nu se poate afla în legătură decât cu operațiunea de a emite acea rezoluție în condițiile arătate anterior de Inspecția Judiciară.

Fără să arunce anatema asupra actelor prim procurorului, consideră că ordonanța acestuia prin care infirmă rezoluția pârâtului de respingere a trecerii cauzei de la un organ la altul este nelegală pe considerentul că motivarea, extrem de lapidară, este străină de disp.art.217 c.p.p. Din interpretarea acestui text de lege rezultă că trecerea unei cauze de la un organ la altul se face dacă există condiția premisă a necompetenței organului de la care se face trecerea spre organul care urmează să primească cauza și invocă art.210 c.p.p. conform căruia „dacă organul de cercetare penală constată că nu este competent a efectua cercetarea, trimite de îndată cauza procurorului care exercită supravegherea, în vederea sesizării organului competent” apreciind că în acest caz nu operează o declinare de competență, ci o trimitere a cauzei de la un organ de cercetare penală la altul.

Concluzionează că nu ne aflăm în ipoteza prevăzută de art.217 c.p.p., ci în cea prevăzută de art.210 c.p.p. iar, pe de altă parte, ordonanța prim procurorului care a constatat nelegalitatea rezoluției de respingere nu poate avea caracter legal pentru că acea rezoluție nu a încălcat nici un text de lege. Consideră că trimiterea cauzei de la un organ la altul este o chestiune de oportunitate pe care o apreciază procurorul de caz, pentru o bună desfășurare a cercetărilor, nu o chestiune de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

legalitate, cu atât mai mult cu cât nici prim procurorul nu a menționat ce text de lege ar fi fost încălcat în cuprinsul ordonanței de infirmare. Acea ordonanță, dincolo de faptul că nu e motivată și nu a arătat încălcarea vreunui text de lege de către pârât, este și în contra principiilor consacrate de Legea 303/2004.

Astfel, procurorii trebuie să fie independenți și să primească, individual și colectiv, garanții de independență din partea celorlalte puteri ale statului. Ori, dacă procurorii sunt independenți în raport cu puterile statului, trebuie să fie independenți și la nivel individual, în raporturile cu șefii ierarhici. În acest sens, nu trebuie să se dea prevalență principiului subordonării și controlului ierarhic superior în contra independenței și autorității unui procuror în cauzele pe care le are de soluționat.

În al doilea rând trebuie stabilit dacă rezoluția pârâtului este soluție în sensul legii. Apreciază că soluțiile consacrate de codul de procedură penală în legătură cu un raport general de drept penal sunt cele de neîncepere a urmăririi penale, începere urmată de scoatere de sub urmărire penală, încetare a urmăririi penale și trimitere în judecată. Doar aceste soluții trebuie avute în vedere în referire la dispozițiile art.64 alin.2 c.p.p.

Rezoluția pârâtului nu este o soluție care să vizeze raporturile de drept penal, pe fond, ci o măsură aprobată sau nu de procuror la propunerea organelor de cercetare penală. Poate fi interpretată ca o soluție în sens larg, dar crede că legiuitorul nu a avut în vedere asemenea soluții care să fie supuse controlului ierarhic superior al prim procurorului. Chiar admitând că prim procurorul are dreptul să infirme soluția, procurorul este magistrat suveran, independent și trebuie să aibă răspunderea soluțiilor pe care le dă cu privire la raportul de drept penal.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]

Mai învederează că nici susținerea Inspecției Judiciare în sensul că pârâtul ar fi avut la îndemână posibilitatea sesizării organului ierarhic superior nu este reală, întrucât contravine legii. În opinia sa, dacă pârâtul ar fi apreciat soluția prim procurorului ca nelegală, ar fi trebuit să se adreseze instanței, soluție pe care pârâtul nu a folosit-o pentru că nu a avut niciodată de gând să infirme soluția șefului său ierarhic. Când a emis din nou rezoluția la data de 05.06.2013, aceasta a constituit practic o nouă trecere a cauzei de la un organ la altul, neexistând temei pentru a fi considerată ca o infirmare a soluției dispuse de primul procuror.

În ce privește latura subiectivă a abaterii menționate, consideră că nu s-a făcut dovada relei credințe, în cuprinsul acțiunii regăsindu-se doar aprecierile subiective ale Inspecției Judiciare, care consideră că pârâtul, procedând de această manieră, a acționat cu rea credință. În opinia sa, pârâtul a acționat cu bună credință, a emis o rezoluție perfect legală, în sensul că a apreciat asupra oportunității trecerii cauzei de la un organ la altul, iar Inspecția Judiciară nu face dovada contrară a relei credințe. Buna credință se prezumă și pentru răsturnarea ei trebuiau aduse dovezi, fapte, împrejurări, comportamente reprobabile ale pârâtului, simpla emitere a unei rezoluții de către acesta nefiind suficientă în opinia sa pentru reținerea relei credințe.

Referitor la plângerea de tergiversare formulată de numitul U.D. consideră că a fost făcută „pro causa”, deoarece fără această plângere nu exista urmarea exercitării cu rea credință a funcției, respectiv vătămarea intereselor legale ale unei persoane. Întrucât art.99 lit.t are în vedere două teze, Inspecția Judiciară ar fi trebuit să precizeze ce teză are în vedere. Însă, chiar și în această situație, consideră

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
că nu se pune problema gravei neglijențe pentru simplul motiv că toată acuzația e bazată pe intenție, pe reaua credință manifestată de pârât în exercitarea funcției.

În ce privește cea de-a doua abatere disciplinară, învederează că faptele ce i se rețin în sarcină pârâtului constau în emiterea adresei de înaintare a rezoluției de respingere a propunerii organelor de poliție, semnarea și transmiterea acelei adrese, ulterior ordonanței prim procurorului, prin fax atât la Poliția B., cât și la IPJ N.

Potrivit dispozițiilor art.99 lit m, constituie abatere disciplinară „nerespectarea în mod nejustificat a dispozițiilor ori deciziilor cu caracter administrativ dispuse în conformitate cu legea de conducătorul instanței ori al parchetului ori a altor obligații cu caracter administrativ prevăzute de lege sau regulamente”.

Din analiza acestui text de lege rezultă că nu este întrunită nici una din ipotezele amintite, întrucât dispoziția trebuie să fie un act al prim procurorului emis în conformitate cu legea, ori, în cauză nu există o astfel de dispoziție a conducătorului unității care să fie încălcată de pârât, tot astfel cum nu există nicio decizie sau obligație cu caracter administrativ prevăzută de lege care să nu fi fost respectată de pârât. Consideră că este dreptul oricărui procuror de caz, în virtutea atribuțiilor sale, de a face corespondență în cazurile sale, cu oricine.

În subsidiar, în ipoteza în care Secția va considera că faptele savârșite de pârât se circumscriu celor două abateri disciplinare reținute în sarcina sa, apreciază că singura sancțiune proporțională cu faptele comise ar fi, în opinia sa, „avertismentul”, sancțiune care ar putea să constituie un semnal de alarmă pentru pârât, care să-l determine să-și schimbe comportamentul și să nu mai comită fapte reprobabile.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

SECȚIA PENTRU PROCURORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare de față, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru procurori în materie disciplinară sub nr.7/P/2013, Inspecția Judiciară a solicitat ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să se dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtului B.M.V., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria B. cu privire la săvârșirea abaterilor disciplinare disciplinare prevăzute de art. 99 lit. m și t din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut în esență că, la data de 12.11.2012 s-a înregistrat la Parchetul de pe lângă Judecătoria B., sub nr. unic, dosarul nr. .... privind pe făptuitorul /învinuit U.D., cercetat sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev. de art. 87 alin. 5 din O.U.G. nr. 195/2002.

La data de 25.04.2013, agentul șef principal G.P., din cadrul Poliției orașului B. – Formațiunea de Investigații Criminale, a întocmit în dosarul nr. ...., un referat de trecere a cauzei de la un organ de cercetare penală la altul, respectiv la IPJ N.- Serviciul Poliției Rutiere.

Dosarul nr. .... împreună cu propunerea trecerii la un alt organ de cercetare penală, au fost repartizate spre soluționare la data de 9.05.2013 procurorului B.M.V.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Prin rezoluția nr. .... din 13.05.2013, procurorul B.M.V., din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria B., a dispus respingerea propunerii organului de cercetare penală de trecere a cauzei la un alt organ de cercetare penală.

Prin ordonanța nr. .... din 16.05.2013, prim procurorul D.M., în temeiul dispozițiilor art. 64 alin. 3 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, respectiv art. 217 alin. 1 Cod procedură penală, a infirmat rezoluția din 13.05.2013 și a admis propunerea formulată de organul de cercetare penală, dispunând trecerea cauzei de la Poliția orașului B. la IPJ N. - Serviciul Poliției Rutiere.

Fără a i se repartiza dosarul cauzei, doar pe baza urmei dosarului aflat în secretariatul unității, procurorul B.M.V., prin rezoluția nr. .... din 5.06.2013 a dispus contrar ordonanței nr. .... din 7.05.2013 a primului procuror și practic infirmând-o, a dispus trecerea cauzei de la IPJ N. - Serviciul Poliției Rutiere la Poliția orașului B.

În acest context, derutate de existența a două acte cu dispoziții contrare emenate de la același parchet, organele de cercetare penală au solicitat (prin adresa nr. .... /6.06.2013 a Poliției orașului B.) precizări cu privire la actele adoptate. Ca urmare, prin ordonanța nr. .... din 17.06.2013 prim procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria B., a dispus infirmarea rezoluției nr. .... din 05.06.2013 și punerea în aplicare a ordonanței nr. ...., după ce, la data de 13.06.2013, dosarul cauzei a fost înaintat la parchet de către Poliția orașului B.

La data de 28.06.2013, dosarul, împreună cu ordonanța nr. .... au fost expediate la IPJ N. - Serviciul Poliției Rutiere.

În drept, Inspecția Judiciară își întemeiază prezenta acțiune disciplinară pe

dispozițiile art. 98 – 101 din Legea nr. 303/2004 republicată și modificată și art. 44 – 46 din Legea nr. 317/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pe parcursul cercetării disciplinare, a fost administrată proba cu înscrisuri, proba testimonială și a fost audiat pârâtul procuror.

În declarația dată în cursul cercetării disciplinare (filele 456-460), pârâtul a precizat că după ce i-a fost repartizat dosarul nr. .... cu propunerea trecerii la un alt organ de cercetare penală, a respins propunerea formulată prin rezoluția din 13.05.2013 și a înaintat dosarul împreună cu propunerea pentru avizare de către prim procuror, sub semnătura grefierului șef. Mai precizează că după măsura dispusă, nu cunoaște care a fost circuitul dosarului și nu i s-a adus la cunoștință dispoziția prim procurorului de trecere a cauzei de la un organ de cercetare la altul. Întrucât la data la care a emis dispoziția sus menționată, prim procurorul nu efectua supravegherea activității de urmărire penală în dosarul nr. ...., pârâtul a apreciat intervenția ca fiind imixtiune în activitatea altui procuror, fapt pentru a menționat că a solicitat Inspecției judiciare să efectueze verificări sub acest aspect.

În continuarea declarației, pârâtul a arătat că după revenirea din concediul medical la data de 02 sau 03.06.2013, a verificat dacă rezoluția pe care a dispus-o la data de 13.05.2013 a fost trimisă Poliției orașului B., ocazie cu care a fost informat de către grefierul șef că dosarul a fost oprit de către prim procurorul unității care, prin ordonanța nr. ...., a infirmat rezoluția pârâtului și a dispus trecerea cauzei de la Poliția orașului B. la IPJ N. – Serviciul Rutier. A mai arătat că a solicitat grefierului șef să îi aducă la cunoștință dispozițiile ordonanței nr. .... și actele care au stat la baza infirmării soluției, fapt pentru care i-a fost predată spre consultare urma lucrării, după înregistrarea acesteia în Registrul de evidență

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]
ieșiri/intrări dosare.

Apreciind că prin trecerea cauzei la IPJ N. – Serviciul Rutier nu i-au fost conferite învinuitului garanții procesuale că beneficiază de o cercetare justă, imparțială, întrucât din acest serviciu făcea parte și ag.pr. I.N. față de care se efectuau verificări de către IPJ N.– Biroul Corp Control, la data de 05.06.2013 pârâtul a întocmit o nouă rezoluție (în cuprinsul căreia nu se regăsesc considerentele expuse anterior), prin care a dispus trecerea din nou a cauzei la Poliția oraș B., contrar celor stabilite prin ordonanța prim procurorului parchetului.

Referitor la această ultimă rezoluție, pârâtul a menționat că o apreciază ca fiind o lucrare din oficiu, dispusă în temeiul art.2 alin.2 C.p.p., care reglementează că procurorul de supraveghere poate dispune din oficiu cu privire la măsurile luate în cursul urmăririi penale, susținând totodată că în cuprinsul acesteia nu a făcut aprecieri cu privire la legalitatea ordonanței nr..... și nu a invocat temeiul legal al infirmării prev. de art.220 C.p.p., ori art.278 alin.2 C.p.p. Această lucrare, împreună cu adresele de înaintare către organele de poliție, semnate de pârâtul procuror, au fost predate sub semnătură de primire grefierului șef, pârâtul considerând că, potrivit ordinului 9/2012 și art.119 din R.O.I.P. grefierul șef avea obligația de a le prezenta prim procurorului spre examinare, iar în ceea ce privește corespondența, spre contrasemnare și avizare și că personal nu a luat nicio măsură privind transmiterea corespondenței către organul de cercetare penală.

În ședința publică din data de 04.12.2013, apărătorul ales al pârâtului a precizat că, în raport de cererea transmisă prin e-mail pentru acest termen de judecată, pârâtul dorește judecarea în lipsă. A apreciat, totodată, că audierea pârâtului nu este necesară, motivat de împrejurarea că, situația de fapt pe care ar

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

trebui să o lămurească pârâtul prin declarație rezultă din înscrisurile aflate la dosar și a arătat că nu înțelege să formuleze cerere de probe.

La același termen de judecată, Inspecția Judiciară a învederat că dorește să depună la dosar înscrisuri reprezentând adresele de înaintare a dovezilor de comunicare a rezoluției nr. .... din 02.12.2013 prin care s-a dispus cercetarea disciplinară într-o altă cauză a pârâtului B.M.V. și a soției acestuia, O.D., iar ca probatoriu a solicitat încuviințarea probei testimoniale cu audierea martorului D.M., prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria B. și a probei cu înscrisurile administrate în cursul cercetării disciplinare.

Secția a încuviințat probele solicitate de Inspecția Judiciară, cu excepția înscrisurilor prezentate la acest termen și a luat act că pârâtul procuror, prin apărător, nu solicită probe.

La termenul de judecată din 18.12.2013 a fost audiat martorul D.M., prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria B., care a declarat că după începerea urmăririi penale de către procurorul B.M.V. în dosarul nr. .... și formularea cererii de abținere de către lucrătorul de poliție care efectua acte de cercetare în acest dosar i-a comunicat procurorului că, în absența altui lucrător de poliție specializat să instrumenteze astfel de cauze, soluția legală pentru a continua cercetările în cauză ar fi trecerea la un alt organ de cercetare penală în temeiul art.217 C.p.p. A mai precizat că, înainte de a avea discuția cu procurorul, a fost sunat de șeful poliției care i-a relatat despre situația apărută în urma admiterii declarației de abținere și care i-a spus că, din perspectiva lui, soluția legală ar fi de a formula propunere de trecere a cauzei de la un organ la altul, ceea ce s-a și întâmplat.

Referitor la soluțiile dispuse în acest dosar, martorul a precizat că

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]

propunerea organelor de poliție a fost respinsă de procurorul B.M.V. prin rezoluție, soluție pe care a infirmat-o din oficiu, în urma exercitării controlului de legalitate și a controlului operativ curent, admitând propunerea organelor de poliție și dispunând trimiterea cauzei la IPJ N. – Biroul de Poliție Rutieră. Martorul a mai relatat că, după un interval de timp, a fost sunat de șeful poliției care i-a precizat că primise prin fax o adresă semnată de domnul procuror B.M.V., ulterioară ordonanței de infirmare, prin care dispunea, în contra soluției dispusă de primul procuror, instrumentarea cauzei de către Poliția Orașului B. prin trecerea cauzei de la IPJ N. la Poliția Orașului B. În urma acestei înștiințări, martorul a infirmat din oficiu și această a doua rezoluție a procurorului, menținând practic infirmarea inițială, cauza fiind trimisă din nou la IPJ N.

Urmare celor întâmplate, martorul a apreciat că prin rezoluțiile succesive ale procurorului B.M.V. a fost subminată autoritatea parchetului în relația cu organele de poliție.

În ce privește legalitatea și temeinicia soluțiilor dispuse de procuror, martorul a precizat că ambele rezoluții erau nelegale și netemeinice, dar aspectul de nelegalitate prevala, în cazul primei soluții deoarece se contravenea dispozițiilor legale privind competența organelor de cercetare penală, iar în cazul celei de-a doua, din aceleași considerente, dar și pentru că se încălca în mod expres un act emis de procurorul ierarhic superior în condiții legale. Mai mult, în cazul celei de-a doua soluții, martorul a mai relatat că adresa de înaintare a rezoluției către Poliția Orașului B. a fost semnată de procurorul B.M.V., deși potrivit Regulamentului de organizare și funcționare a Ministerului Public toată corespondența care pleacă din parchet este semnată sau contrasemnată de primul procuror, iar la acel moment se afla în activitate.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Din întregul ansamblu probator administrat în cauză Secția pentru procurori în materie disciplinară reține următoarea situație de fapt:

La data de 13 iunie 2013 Parchetul de pe lângă Curtea de Apel B. a înaintat Inspecției Judiciare sesizarea formulată de prim procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria B., prin care au fost semnalate mai multe aspecte legate de conduita procurorului B.M.V., din cadrul aceleiași unități de parchet.

Lucrarea a fost înregistrată sub nr. .... din 13.06.2013, iar verificările prealabile s-au finalizat la data de 4.09.2013.

Deoarece, în urma acestor verificări s-au conturat indicii de comitere a abaterilor disciplinare prev. de art. 99 lit. „m” și „t” din Legea nr. 303/2004, republicată cu modificările și completările ulterioare, prin rezoluția din data de 6.09.2013, s-a dispus începerea cercetării disciplinare a procurorului B.M.V. de la Parchetul de pe lângă Judecătoria B., pentru comiterea acestor abateri disciplinare.

În cadrul cercetării disciplinare, procurorul B.M.V. a prezentat o declarație însoțită de înscrisuri, iar la data de 01.10.2013 a fost ascultat la sediul Parchetului de pe lângă Judecătoria B. în legătură cu împrejurările comiterii faptelor. La 02.10.2013, cu prilejul prezentării probelor administrate în cursul cercetării disciplinare, a solicitat ca probă în apărare audierea în calitate de martor a învinuitului U.D. din dosarul nr. .... Proba solicitată i-a fost respinsă prin procesul – verbal de efectuare a cercetării disciplinare și adusă la cunoștință prin procesul – verbal de prezentare a probelor administrate în cursul cercetării disciplinare.

Cercetarea disciplinară a fost finalizată la data de 02.10.2013.

Urmare verificărilor efectuate s-a constatat că domnul B.M.V. își desfășoară activitatea în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria B. ca procuror cu funcție de execuție din anul 1997.

Conform art. 11 pct. 2 din ordinul nr. 1/15.01.2013 al prim procurorului D.M., „procurorul B.M.V. exercită supravegherea activității de urmărire penală efectuată de organele de cercetare penală în cauzele care se judecă în primă instanță de Judecătoria B., de la Poliția orașului B. – F.I.C. – C.P., Compartimentul rutier pentru mediul urban, ... IPJ N. – S.O.P., controlând activitatea de cercetare penală a acestora.”

La data de 12.11.2012 s-a înregistrat la Parchetul de pe lângă Judecătoria B., sub nr. unic, dosarul nr. ...., privind pe făptuitorul/învinuit U.D., cercetat sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev. de art. 87 alin. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002.

În cauză, la data de 8.01.2013, s-a confirmat de către procurorul B.M.V. începerea urmăririi penale.

La data de 20.03.2013, întrucât în cauză s-a formulat cerere de abținere de către subcomisarul L.C. de la Poliția orașului B. (care avea în lucru dosarul), aceasta a fost repartizată procurorului de supraveghere B.M.V. Prin ordonanța din 21.03.2013 s-a admis cererea de abținere și s-a dispus totodată, în temeiul art. 217 Cod procedură penală, trecerea cauzei de la organul de cercetare penală inițial investit la un alt organ de cercetare penală din cadrul Poliției orașului B.

La data de 25.04.2013, agentul șef principal G.P., din cadrul Poliției orașului B. – Formațiunea de Investigații Criminale, a întocmit în dosarul nr.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

....., un referat de trecere a cauzei de la organul de cercetare penală din cadrul Poliției orașului B. la un alt asemenea organ de cercetare penală al Serviciul Poliției Rutiere din cadrul IPJ N.

Dosarul nr. .... împreună cu propunerea trecerii la un alt organ de cercetare penală, au fost repartizate spre soluționare la data de 9.05.2013 procurorului B.M.V.

Prin rezoluția nr. .... din 13.05.2013 procurorul B.M.V. a dispus respingerea propunerii organelor de cercetare penală și continuarea cercetărilor de către organul de cercetare penală inițial investit – Poliția orașului B.

Așa cum rezultă și din declarația primului procuror D.M., care a procedat la verificarea legalității și temeiniciei măsurii dispuse, față de faptul că organul de cercetare penală nou investit nu avea competența materială în afara teritoriului administrativ al orașului B., prin Ordonanța nr. .... din 16.05.2013, s-a infirmat rezoluția nr. .... din 13.05.2013 și s-a dispus ca cercetarea penală să fie efectuată de către IPJ N. - Serviciul Poliției Rutiere.

Ordonanța, împreună cu dosarul nr. ...., au fost trimise la data de 30.05.2013 la IPJ N., conform condicii de expediție a lucrărilor.

După revenirea din concediul medical (23.05-31.05.2013), procurorul B.M.V. a verificat dacă rezoluția pe care a dispus-o la data de 13.05.2013 a fost trimisă Poliției orașului B., ocazie cu care a fost informat de către grefierul șef I.C. că dosarul a fost oprit de către prim procurorul unității care, prin ordonanța nr. ...., a infirmat rezoluția pârâtului și a dispus trecerea cauzei de la Poliția orașului B. la IPJ N. – Serviciul Rutier. În acest context a solicitat grefierului șef să îi aducă la cunoștință dispozițiile ordonanței nr. .... și actele care au stat la

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] baza infirmării soluției, fapt pentru care i-a fost predată spre consultare urma lucrării, după înregistrarea acesteia în Registrul de evidență a intrării / ieșirii / dosarelor / lucrărilor din arhivă, pentru consultare sau efectuare de copii, la data de 5.06.2013.

Fără a avea vreo rezoluție a primului procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria B. și fără cunoștința acestuia, la aceeași dată de 5.06.2013, prin rezoluția nr. ...., procurorul B.M.V., contrar celor prevăzute în ordonanța nr. ...., a dispus ca dosarul cauzei să fie soluționat de către Poliția orașului B., infirmând practic măsura dispusă de prim procurorul unității.

Mai mult decât atât, fără a avea desemnat dreptul de semnătură, a semnat adresele de trimitere a ordonanței nr. .... din 05.06.2013 în nume propriu, acte ce ulterior au fost trimise de către grefierul șef al unității, prin fax, la IPJ N. - Serviciul Poliției Rutiere.

Având în vedere măsurile contradictorii dispuse prin cele două acte și imposibilitatea punerii în aplicare de către organele de cercetare penală, prin adresa nr. ..../6.06.2013, Poliția orașului B. a solicitat Parchetului de pe lângă Judecătoria B., respectiv prim procurorului, să analizeze și să comunice ordonanța (rezoluția) ce trebuie pusă în aplicare.

Urmare situației create, prin ordonanța nr. .... din 17.06.2013 prim procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria B., a dispus infirmarea rezoluției nr. .... din 05.06.2013 și punerea în aplicare a ordonanței nr. ...., după ce, la data de 13.06.2013, dosarul cauzei fusese înaintat parchetului de către Poliția orașului B.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

La data de 28.06.2013, dosarul, împreună cu ordonanța nr. .... au fost expediate la IPJ N. - Serviciul Poliției Rutiere.

La data de 22.07.2013 dosarul a fost înaintat la parchet cu propunere de terminare a urmăririi penale, iar la data de 5.08.2013 a fost repartizat spre soluționare procurorului B.M.V., nefiind finalizat nici până la data sesizării Secției cu acțiunea disciplinară.

Cu privire la abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. m din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Secția reține următoarele:

Potrivit textului de lege menționat, constituie abatere disciplinară "nerespectarea, în mod nejustificat, a dispozițiilor ori deciziilor cu caracter administrativ dispuse în conformitate cu legea de conducătorul instanței sau al parchetului, ori a altor obligații cu caracter administrativ prevăzute de lege sau regulamente".

Sub aspectul laturii obiective, elementele constitutive ale acestei abateri constau într-o acțiune sau inacțiune neconformă cu îndatoririle profesionale, concretizată în conduita magistratului de a nu respecta obligațiile de natură administrativă prevăzute în legislația principală sau secundară, ori în actele emise de conducerea instanței sau parchetului și care să fie în concordanță cu legea.

Din punct de vedere al laturii subiective, pentru reținerea vinovăției este necesar ca acțiunea sau inacțiunea magistratului să se fi realizat în mod nejustificat.

Referitor la această condiție, poate fi considerată ca nejustificată acea conduită a magistratului care, deși avea cunoștință de îndatoririle sale și de conținutul actelor emise în vederea bunei administrări a instanței sau parchetului,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] nu și le-a însușit, ignorând cu intenție conținutul și dispozitivul acestor norme, rezultatul urmărit fiind o atitudine discreționară și un demers volitiv neviciat de vreo situație de natură să-l împiedice să fi cunoscut conținutul normelor încălcate.

Starea de fapt reținută în urma administrării probatoriului de către Secția pentru procurori evidențiază că pârâtul procuror, cunoscându-și atribuțiile conferite prin legi, regulamente și ordine emise de primul procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria B. a acționat contrar acestora, în mod discreționar arogându-și competențe superioare naturii funcției pe care o ocupa la momentul comiterii faptei în cadrul respectivei unități de parchet.

În acest sens Secția reține că procurorul B.M.V., prin emiterea celei de-a doua rezoluții de trecere a cauzei de la un organ de cercetare la altul, la data de 05.06.2013, a încălcat dispozițiile constituționale, legale și regulamentare privitoare la principiul controlului ierarhic ce guvernează activitatea procurorilor în cadrul Ministerului Public, emițând un act procesual care cenzurează măsurile adoptate deja printr-un act similar emis de primul procuror, subrogându-și astfel drepturi ce puteau fi exercitate eventual numai de către organul ierarhic superior al primului procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria B.

Prin emiterea acestei rezoluții pârâtul a încălcat dispozițiile art. 132 alin. 1 din Constituție potrivit cărora "procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic".

Totodată a nesocotit și dispozițiile art. 62 alin. 2, 64 alin. 1 și 65 alin. 1 din Legea 304/2004 care preiau expunerea principiilor constituționale, printre care și pe cel al controlului ierarhic, explicitând natura raporturilor de subordonare în parchet, în sensul că "procurorii din fiecare parchet sunt subordonați

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

conducătorului parchetului respectiv, iar soluțiile adoptate de procuror pot fi infirmate motivat de către procurorul ierarhic superior, când sunt apreciate ca fiind nelegale”.

Astfel se constată că pârâtul, deși cunoștea prevederile legale sau avea obligația legală să le cunoască, prin emiterea celei de-a doua rezoluții a nesocotit atât decizia primului procuror exprimată prin ordonanța nr. .... de infirmare a primei sale soluții, cât și principiul controlului ierarhic.

Susținerea apărătorului în sensul că prerogativele primului procuror prev. de art. 64 alin. 3 din legea 304/2004 vizează doar soluțiile de trimitere sau netrimiteră în judecată (rechizitoriu, scoatere de sub urmărire penală, clasare sau neîncepere a urmăririi penale), nu poate fi primită de Secție întrucât, în cursul urmăririi penale procurorul poate adopta și alte soluții care nu statuează asupra vinovăției sau nevinovăției învinuitului, dar care au relevanță asupra modului de desfășurare a urmăririi penale. În această categorie de soluții se află rezoluțiile sau ordonanțele de declinare a competenței, restituirea cauzei la organul de cercetare penală, suspendarea urmăririi penale, reluarea urmăririi penale după suspendare etc. În aceeași situație se află și rezoluția de respingere a propunerii trecere a cauzei de la un organ la altul, act prin care este luată o măsură importantă cu implicații asupra desfășurării legale a urmăririi penale și soluționării juste a cauzei.

Nici apărarea pârâtului, prin avocat, în sensul că a acționat legal, în temeiul prerogativelor care stabilesc că procurorul este independent în soluțiile adoptate, că aceleași garanții de independență trebuie să se regăsească și în raporturile cu șefii ierarhici și că nu trebuie să se dea prevalență principiului subordonării și controlului ierarhic superior în contra independenței și autorității unui procuror în

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

cauzele pe care le are de soluționat, nu poate fi însușită de Secție ca și un just temei al actelor acestuia.

Astfel, independența în soluții este un atribut al procurorului circumstanțiat de legalitatea acestora pe de-o parte, conform art. 64 alin. 2 din Legea 304/2004, iar pe de altă parte de principiul controlului ierarhic.

În virtutea statutului procurorilor, consacrat prin Constituție, diferit de cel al judecătorilor, controlul ierarhic în activitatea procurorilor nu se poate realiza fără posibilitatea efectuării actelor și lucrărilor de competența procurorilor de către însuși procurorul ierarhic superior, care controlează activitatea procurorilor din subordinea sa. Totodată, legea este cea care acordă procurorului dreptul de a se adresa Consiliului Superior al Magistraturii împotriva oricărei imixțiuni în activitatea sa din partea procurorului ierarhic superior, în cazul în care aceasta contravine dispozițiilor legale, conform art. 64 alin. 2 teza II a din Legea 304/2004, ca o garanție a principiului independenței procurorului în procesul de soluționare a cauzelor.

Aceste texte de lege prevăd mecanismul firesc care asigură respectarea ambelor principii ce guvernează activitatea procurorilor, asigurând buna funcționare a Ministerului Public.

Încălcarea oricărui principiu atrage disfuncționalități majore și răspunderea magistratului procuror pentru rezultatele faptelor sale. Corijarea oricărei abateri sau presupuse abateri de la normele de funcționare ale parchetelor prin adoptarea unor măsuri ce încalcă la rândul lor alte norme procedurale legale nu pot constitui elemente de natură să absolve de vinovăție pe cel care le-a comis.

Totodată, în materia răspunderii disciplinare s-a apreciat că independența

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
magistratului nu poate fi privită ca un privilegiu care să-i permită nesocotirea responsabilităților specifice funcției, limitele independenței fiind raportate la cerința respectării legii, principiul independenței neputând constitui un argument de natură a justifica încălcarea legii sau de natură a înlătura orice responsabilitate în nerespectarea obligației de a asigura supremația legii și de a respecta drepturile recunoscute părților din proces.

De asemenea, Secția reține că pârâtul procuror după emiterea celei de-a doua rezoluții a redactat și transmis prin fax, sub semnătură proprie, prin intermediul grefierului șef al unității, adresele de trimitere a rezoluției nr. .... din 05.06.2013 către IPJ N. - Serviciul Poliției Rutiere și Poliția Orașului B.

Din verificări rezultă că prin Ordinul nr. 9/2012 din 08.12.2012 al primului procuror s-a dispus ca întreaga corespondență a parchetului să fie expediată doar dacă este semnată sau contrasemnată de primul procuror. Totodată, potrivit art.121 din Regulamentul de ordine interioară al parchetelor "pentru lucrările rezolvate după efectuarea mențiunilor de scădere și de închidere, corespondența se expediază destinatarilor, iar prim-grefierul sau grefierul șef va urmări ca actele de procedură și celelalte categorii de corespondență expediată să poarte semnătura celor în drept". În acest sens, conform art. 94 alin. 2 din același regulament, "prim-procurorul poate delega dreptul de semnătură prim-procurorului adjunct sau, după caz, altui procuror".

În cazul de față, pârâtul nu putea semna personal acele adrese, câtă vreme conducătorul unității se afla în activitate, aspect confirmat de acesta în cuprinsul declarațiilor date, însă chiar și în ipoteza în care primul procuror nu s-ar fi aflat la

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] serviciu pentru a semna respectiva corespondență, procurorul B.M.V. nu le putea semna în nume personal, întrucât nu îi fusese delegat dreptul de semnătură.

Deși pârâtul se apără în sensul că nu era obligația sa, ci a grefierului șef să prezinte corespondența primului procuror sau persoanei delegate cu dreptul de semnătură pentru a contrasemna respectivele acte, nesocotirea cu bună știință a dispozițiilor mai sus enunțate rezultă din modalitatea de tehnoredactare a acelor adrese, pârâtul neprevăzând nicio rubrică pentru contrasemnare de către persoana împuternicită, dar și din comparația cu altă corespondență aflată la dosarul cauzei în care, deși tehnoredactarea adreselor a aparținut pârâtului, acesta a trecut ca semnatar pe primul procuror al parchetului (fila 400, 413 vol II dosar inspecție judiciară)

Referitor la abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. t teza I cu referire la art. 99¹ alin 1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constând în "exercitarea funcției cu rea credință", Secția reține că pot intra în sfera răspunderii disciplinare numai acele încălcări ale normelor de drept material sau procesual care pun în discuție însăși valabilitatea actelor întocmite de judecător și procuror și pentru care, un observator rezonabil (persoană informată și de bună-credință), nu poate găsi o justificare.

Fapta pârâtului procuror de a emite o nouă rezoluție de trecere a cauzei de la un organ la altul după infirmarea acesteia prin ordonanța primului procuror nr. .... din 16.05.2013, rezoluție ce a fost la rândul ei infirmată de către primul procuror prin ordonanța nr. .... din 17.06.2013 a avut ca urmare imediată crearea unei stări de pericol cu privire la funcționarea optimă a Parchetului de pe lângă

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
Judecătoria B. și la aplicabilitatea certă și în condiții de predictibilitate a dispozițiilor procesual penale și regulamentare care guvernează procesul penal și funcționarea sistemului judiciar, dar și tergiversarea cauzei și vătămarea intereselor personale ale numitului U.D., învinuit în dosarul nr. ....

Raportat la acest ultim aspect, vătămarea rezultă nu numai din faptul în sine de scurgere a timpului fără a fi efectuate acte în cauză, ci și din plângerea de tergiversare a cauzei întemeiată pe art. 275 C.P.P. care a fost întocmită de către învinuitul petent și adresată Parchetului de pe lângă Judecătoria B. la 17.06.2013, chiar dacă a fost respinsă.

Secția apreciază că încălcarea normelor de procedură penală reglementate în capitolul III, titlul I din Partea specială a C.P.P., precum și cele referitoare la principiul legalității desfășurării întregului proces penal prev. de art. 2 din C.P.P. de către pârâtul procuror B.M.V. a condus în mod direct la vătămarea învinuitului în cauză.

În ceea ce privește condiția exercitării funcției cu rea credință, aceasta rezultă din modul de interpretare a dispozițiilor legale, pârâtul conferindu-le un sens distorsionat, altul decât acela prevăzut de legiuitor, cu rezultatul acceptat de vătămare a intereselor unei persoane.

În raport de cele expuse, Secția pentru procurori constată că prin probele administrate în cauză s-a făcut dovada întrunirii cumulative a elementelor constitutive ale abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. "m" și "t" teza I din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La individualizarea sancțiunii disciplinare ce se va aplica, în condițiile

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] art.100 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Secția va avea în vedere gravitatea concretă a faptelor, rezultatul produs, conduita manifestată de pârât atât anterior declanșării cercetării disciplinare, cât și ulterior acestui moment.

Totodată, Secția reține caracterul repetitiv al comportamentului ilicit al pârâtului, faptul că acesta a înțeles să se oprească din demersurile sale doar în urma sesizării pe plan ierarhic formulată de către primul procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria B., precum și împrejurarea că deși a provocat o tergiversare voită a soluționării dosarului nr. ...., nici la data efectuării cercetării disciplinare nu a emis o soluție în cauză, ceea ce denotă manifestarea dezinteresului constant față de garantarea drepturilor învinuitului de a beneficia de o întindere rezonabilă a procesului penal, acceptând astfel vătămarea intereselor personale ale părții învinuite în cauză.

Ținând cont de toate aceste împrejurări care, în mod obiectiv trebuie avute în vedere la individualizarea sancțiunii aplicate, fără a fi minimalizate gravitatea faptelor astfel cum au fost reținute anterior și vinovăția pârâtului, precum și legătura de cauzalitate între ele, Secția apreciază că se justifică aplicarea unei sancțiuni care să îi atragă atenția asupra gravității faptelor comise și a consecințelor acestora și să conducă la corijarea conduitei profesionale pe viitor.

Pentru considerentele de mai sus, Secția pentru procurori urmează să admită acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva pârâtului B.M.V. – procuror Parchetului de pe lângă Judecătoria B. și să îi aplice acestuia sancțiunea disciplinară constând în "suspendarea din funcție pe o perioadă de 3 luni" prevăzută de art. 100 lit.d din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTARASTE:**

Cu unanimitate:

Admite acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva domnului B.M.V., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria B.

În baza art.100 lit.d) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică domnului B.M.V., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria B., sancțiunea disciplinară constând în **„suspendarea din funcție pe o perioadă de 3 luni”**, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art.99 lit.m) și t) din același act normativ.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Completul de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică astăzi, **8 ianuarie 2014**.

Președinte